

kere end Begrænsningen eller omvendt. Jeg tror nu det første. Naar jeg ser paa denne § 32 i dens Forhold til den nuværende Lovgivning, vil jeg minde om, at hvad Sogneraadene angaar, kunne de ikke i Aarets Løb foretage en forholdsvis Forhøjelse af de i Ligningen opførte Beløb. Altsaa, hvis der kommer uventede Udgifter, eller det viser sig, at de udskrevne Skatter ikke kunne slaa til, kunne de ikke foretage en saadan Forhøjelse uden Amsraadets Samtykke dertil. Det vil det ærede Medlem kunne se af § 26 a. i Landkommunalloven. Efter Forslaget kan et Sogneraad selv gøre det, naar der er tre Fjerdedeles Majoritet derfor. Efter den nugældende Lovgivning kan et Sogneraad ikke uden Amsraadets Samtykke forhøje Skatterne ud over en vis Grænse. Efter Forslaget er der ingen Grænse for, hvad Sogneraadet kan forhøje Skatten til, naar der er tre Fjerdedeles Majoritet derfor. Hvad Amsraadet angaar, gælder derom noget lignende. Amsraadet kan ikke uden Indenrigsministerens Samtykke forhøje Skatten ud over visse Grænser. Efter den foreslaaede § 32 kan Amsraadet forhøje den, saa meget det vil, naar der er tre Fjerdedeles Majoritet derfor. Byraadet kan ikke nu uden Indenrigsministerens Samtykke forhøje Skatten ud over en vis Grænse; efter Forslaget kan det gøre det, naar der er tre Fjerdedeles Majoritet derfor. Det vil altsaa sige, at naar der er tre Fjerdedeles Majoritet i disse forskellige Raad, kunne de uden Hensyn til, hvad overordnede kommunale Myndigheder sige, foretage disse forskellige Skridt. Det skulde jeg dog tro, er en Udvidelse af Kommunernes Ret til, uden at behøve at spørge andre Myndigheder derom, selv at styre deres Sager. Og dette Forslag om kvalificeret Majoritet er heller ikke noget nyt i vor kommunale Lovgivning; paa ingen Maade! Der findes en hel Række af Tilfælde, hvor der udkræves kvalificeret Majoritet. Jeg skal saaledes nævne, at Sogneraadsformanden skal vælges ved kvalificeret Majoritet; jeg skal nævne, at Afgørelsen af Spørgsmaalet, om han skal have Løn eller ikke, skal afgøres ved kvalificeret Majoritet. Jeg skal nævne for Amsraadets Vedkommende, at til almenyttige, offentlige Indretninger eller personlige Understøttelser kan Amsraadet intet bidrage, medmindre Beslutning derom er tagen i to paa hinanden følgende Møder med tre Fjerdedeles Majoritet og saaledes, at Amtmanden er med i denne Majoritet. Jeg skulde dog tro, at dette er en

Bestemmelse, der gaar adskilligt videre end det, der er foreslaaet her i § 32. Hvad Byraadene angaar, skal jeg minde det ærede Medlem om, hvad han jo utvivlsomt ret ofte har haft i sin Tanke, at en kjøbenhavnsk Borgmester kan uden Kongens Samtykke kun afskediges, naar tre Fjerdedele af Borgerrepræsentationens Medlemmer vedtage det. Altsaa, dette Krav om kvalificeret Majoritet ved visse vigtige Afgørelser er noget, som slet ikke er noget nyt eller ukendt i Lovgivningen. Nu siger det ærede Medlem: Ja, men det strider dog mod Valgretten, man betager Valgretten noget af sin Betydning herigennem. Ja, det er rigtigt, naar man følger det ærede Medlem ind i hans Fantasibevægelser, naar man gaar ud fra, saaledes som det ærede Medlem og hans Meningsfæller altid gøre, at der — jeg taler her særlig om Sogneraadene — ude paa Landet i Befolkningen er et Skel, der svarer til det kunstige Skel, som Kommunallovgivningen stiller op mellem højstbeskattede og den almindelige Vælgerklasse. Men et saadant Skel findes der jo slet ikke ude omkring i Befolkningen. Naar det ærede Medlem vil gaa rundt i vore Sogneraad, vil han faa at se, at de Mænd, der sidde der i Sogneraadene, som dels ere valgte af hele Befolkningen, dels af et højstbeskattet Mindretal, ere akkurat Mænd i de samme Samfundsstillinger, Mænd med de samme Anskuelser, som næres af de Mænd, den rene, uforfalskede, almindelige Valgret Gang efter Gang sender her ind i Folketinget. Det ligger ganske simpelt hen deri, at der slet ikke paa Landet findes et Skel, der svarer til det Skel, som Lovgivningen har stillet op, idet ogsaa de højstbeskattede Vælgere paa Landet vælge til Sogneraadene den almindelige Valgrets Mænd. Men naar Forholdet er dette, falder hele denne Tale om, at man ved dette Forslag vil give en særlig Ret til et Mindretal, bestaaende af, hvad det ærede Medlem saa fantastisk kalder en Storbonde-Klike, en særlig Ret. Nej, naar man ser paa, hvorledes Forholdene faktisk ere omkring i Landet — og det er dog vist det, man gør rigtigst i — og det er Forholdet kun det, at man ved § 32 siger til Sogneraadene: Naar I ville gaa til noget saa vigtigt og betydningsfuldt, efter at Skatterne nu ere blevne satte saa væsentlig ned, som at forhøje dem, saa tænk Jer rigtig godt om; lad det ikke være noget, som bliver en Stemningssag, afgjort ved en tilfældig Afstemning. Nej, lad det blive noget, som er rigtig vel overvejet og grundig undersøgt. Det har Forslaget ment,